

ИСПЫТАНИЕ ОТЪ МАТӨ. 16 ; 15-20.

“ Казува имъ, Но вий кого мя казувате че съмь ? И отговори Симонъ Петръ, и рече, *Ты си Христосъ, Сынъ на Бога живаго.* И отговори Исусъ, и рече му : Блаженъ си, Симоне, сыне Ионинъ, защото плътъ и кръвь не ти сж открилы това, но Отець мой който е на небеса. Накъ азъ ти казувамъ че ты си Петръ, и на тоя камыкъ ще съзидѣхъ моѣхъ-тѣ Църквѣ и врата-та Адовы не ще ѣ одолѣѣтъ. И ще ти дамъ ключеве-тѣ на царство-то небесно ; и каквото вържешъ на земяхъ-тѣ, ще бѣде вързано на небеса ; и каквото развържешъ на земяхъ-тѣ, ще бѣде развързано на небеса. Тогава зарѣча на ученицы-тѣ си да не казувать никому че той е Исусъ Христосъ. ”

Това мѣсто отъ Св. Писаніе е мжчно. Но никое тълкованіе за него не е по мжчно отъ Католическо-то. Тѣ казувать : Трѣбува да го разбирамы буквално. Ако е така, то за да бѣде тълкуваніе-то имъ съобразно, трѣбува да тълкувать *буквално* и слѣдующе-то мѣсто въ сжщѣхъ-тѣ главѣхъ (23 ст.), дѣто Христосъ е казалъ на Петра : “*Махни ся отъ прѣдъ мене, Сатано, съблазнь ми си.*” Значеніе-то нито на едно-то мѣсто нито на друго-то е буквално.

По гърѣ видѣхмы че Христосъ е глава на Църквѣхъ-тѣ, и *основаніе нейно* ; и камыкъ, на когото тя е съградена ; — че тріесеть години *подиръ Петровѣхъ-тѣ смърть* Христосъ ималъ